

Zpráva o činnosti za rok 2007

Po výroční schůzi začala pracovat naše ZO s 18 členy. Záhy nás postihla smutná událost, zemřel nám náhle zakládající člen skupiny, vytrvalý speleolog, kamarád a nenahraditelný pomocník Ing. Radomil Matýsek. Tak jsme ztratili obětavého všestranného kamaráda, který vždy dokázal přiložit pomocnou ruku k dílu.

V roce 2007 jsme měli naplánováno 18 akcí, z toho jsme uskutečnili 16

Hlavní naše činnost se zabývala prolongací jeskyně Pouťové na Štramberku, zvelebování a opravy pronajaté chalupa na Štramberku a exkurzní činností v jeskyních Evropy.

Dále aktivní účastí akcí ČSS, Speleofórum. Taktéž velká část našich členů se podílela na organizaci mezinárodní záchranářské soutěže Rallye Rejvíz a soutěže pro děti Helpíkův pohár.

Několik našich členů se zúčastnilo konference o krasu Slovinska.

Další naši členové byli exkurzně v Rumunsku za krásami jeskyní a hor.

Zpráva o speleologické činnosti v roce 2007

V roce 2007 byla naše speleologická činnost hlavně zaměřená na jeskyni Pouťovou, která se nachází ve Štramberku v areálu nově vybudované Botanické zahrady pana Pavlíka. V jeskyni badáme od roku 1999, kdy jsme ji objevili. Jeskyně byla původně objevena v roce 1896 při těžbě vápence v tak zvané obecní kamenárce. Po objevu lamači jeskyni zasypali a zapomnělo se na ni. Po znovu nalezení jsme z jeskyně nejprve do hloubky 40. metrů vytažovali kameny a vápencovou suť, kterou tam nasypali lamači. Kamenné suť jsme vytěžili 180 tun. Pak jsme se dostali do jílových sedimentů, které podle laboratorních zkoušek byly stáří do 100 let. To byla asi nejtěžší část prolongace, těžít to nejmažlavější bahno, na všechno se lepilo, lidé v jeskyni se bořili po kolena, okovy nešly vyčistit. Po třech letech jsme se dostali z jílových sedimentů do jílově pískových a v dnešní době, pískových. Opět dle laboratorních zkoušek se nacházíme v glaciálních píscích z poslední doby ledové, stáří 10 000 až 100 000 let.

Do dnešního dne jsme z jeskyně vytěžili 83 tun jílových a pískových sedimentů, které bylo odvezeno 33 plnými Aviiemi.

V loňském roce po úplné rekonstrukci těžební dráhy v jeskyni ze dřevěné na kovovou závěsnou dráhu se začínáme potýkat s novým problémem- voda.

Když v jeskyni byly jílové sedimenty, mysleli jsme, že dno je nepropustně zajílované a proto jsme vodu z jeskyně čerpali nahoru. Teď, když se nacházíme v píscích, tak jsme několikrát provedli čerpací pokus a zjistili jsme, že už jsme ve vodě jeskynního systému. Při čerpání se voda do jeskyně rychle vrací a hrozí zatopení. Musíme čekat až samovolně z jeskynního systému vyvěračkou vyteče. Při prudkých deštích a rychlých jarních táních máme v jeskyni až 40 metrů vody. Proto po každé práci musíme všechno z jeskyně vytáhnout ven.

Dneska se nacházíme v hloubce okolo 55 metrů a vodní živel nám vždy do jeskyně natahá spoustu sedimentů z celé tektonické pukliny.

V letošním roce se kromě další prolongace zaměříme na vyvěračku, jestli by nebylo možné ji rozšířit. Problém bude, že se nachází na soukromém pozemku a majitel vodu z vyvěračky používá k napouštění zahradního bazénu.

Zpracoval Václav Šutta